

גרהאם ב"קדימנטרה" התלמידה אמרה: "איום ונורא..."

את דעתה של מומחית כאנה סוקולוב, שביימה לאחרונה בישראל את מעשה בחיל. אנה, שהיתה בשעתה תלמידתה של מרתה גרהאם, והמייצגת כיום זרם שונה במחול המודרני שאינו גורס תפאורות כבהצגותיה של מרתה גרהאם, נתבקשה על ידי שורני קול ישראל לחתת את דעתה, בין מספר צו"ש אחרים. היא התחמקה מכך בגלוי, אולם בשיחה פרטית בין ידידים חיחתה את דע' תה: "משהו איום ונורא" . . . אחת הסר' ליסטיות הראשיות בלהקת גרהאם, מרי הינקסון, שהיא אף מורה בבית הספר למ' חול של גרהאם, ניצלה את אחד הבקרים הפנויים מחזרות, אחרי ששמעה כי יתן אינה רחוקה מישראל, ניגשה למשרד נס' עות כדי לנסוע לארצות הברית לאתונה. רק כשנמסר לה כי הטיסה לאתונה נמשכת כשלוש שעות, התחרטה: "טוב, אז אסע לאשקלון" . . . חברים אחרים של הלהקה, כמו הסוליסטים הלן מק'גריי וג'ון ט'ט' ל', יצאו לבלות באפולוניה, שם ניצלו את קפיצותיהם הארוכות כדי להגיע לסלעים, אשר מבקרים רבים לא מגיעים אליהם, מצאו חרסים ושברי כדים אותם הביאו חזרה לתל-אביב, הראו אותם בגאווה רבה לחבריהם כעתיקות יקרות-מציאות . . . הפסנתרנית פנינה זדצמן ערכה לכבוד חברי הלהקה ארוחה חגיגית בביתה, הגישה להם סעודה מזרחית שכללה קבאב, שישליק וח' מוס . . . חידון התג'ן נעשה כה סופולרי בישראל עד ששמואל רוזן, החידונאי המפורסם שהתחתן לפני שבוע, עורך עתה הופעות של חידונים תג'יים עם פרסים, הוזכר להצלחה גדולה. אגב, שמוליק הת' ליף את המונח בימים טרופים אלה, במונח חדש, על שמו של עמוס חכם: "בימים עמוסי חכמה אלה".

★ ★ ★

תפאורה לאסע

שוטרי גידת ססירה בצפון תל-אביב הכי חינו השבוע בשני סיפוסים חשובים. השניים, שבידי אחד מהם היה תיק עור, נכנסו מחנות לחנות ברחוב דיונגוף, יצאו משם כעבור כמה דקות בידים ריקות. השוטרים החשדנים מיהרו להכנס בעקבות שני ה' צעירים לתנות הנעליים נמרו, שאלו את הזבנית אודות החשודים. התשובה: השניים הוזמנו 12 זונות סודלים, מבלי לשלם דמי קדימה. השוטרים לא יכלו להתאפק יותר, מיהרו לעצור את השניים, גילו כי אין אלה אלא יונתן רבמון, שלהקת הרקדנים שירת זכתה לפני שבוע במקום הראשון במבחנו

ושידורי טלביזיה מיוחדים, שיכסו את הור' צאות שהיתם בארצות-הברית ואולי אף יבי' או להם הכנסות. סאליבן גם לא היסס ל' ציין במה עולים הרקדנים הישראלים על רקדני הלהקה הרוסית מוסאייב, שביקרה לאחרונה בארצות-הברית: "שם כולם מת' קרבים לגיל ארבעים, ויש להם שנינים תור' תבות" . . . רקדניו של יונתן כרמון הם אוסף מגוון ביותר, בין חמשת בנות ה' להקה נמצאות שתי מורות. האחת, עזרה צפריירח מקיבוץ עינת, היא מורה להתעמ' לוח; ואילו רחל ט'סמן היא מורה בבית ספר לילדים מפגרים בחיפה. חברה שלישי' בלהקה, שושנה חודורוב (לא קרובה של השוער), היא גננת המשתלמת עתה ב' מדרשה למורי מלאכה . . . בין הגברים של הלהקה נמצא גם יונתן גבאי, סרן בצה"ל, המסיים בדיוק החודש את שירות הקבע שלה. לפני תקופה מסוימת היה רקדן אחר של הלהקה, גברון לוי, ש.ג. במחנה בו היה גבאי סרן. בבוקר היה מצדיע לו ליד שער המחנה, ובערב היה צועק עליו בחזרות המשותפות של הלהקה . . . המס' בו של להקת כרמון הוא אברהם קוגל, בן ה-24, שסיים השנה את לימודיו ב' טכניון, ובכיסו תואר של מהנדס בנין. קוגל, טברני העוסק ברקודיעים רק שנה אחת, הבטיח למסור לראש עיריית גיריורק מפתח של העיר טבריה, "אלא שבטבריה עוד לא נותנים לי לנסוע. שם עוד לא יודעים בדיוק איפה זה אמריקה" . . . אחד היודים אשר פגש לאחרונה את הסופר ה' צעיר עמוס אריכא ולא שמע עדיין כי אריכא זכה באלף ל"י כפרס אשר ברש, שאל אותו לתמונ: "עמוס, בעצם ממה אתה חי?" השיב עמוס: "מה זאת אומרת? מקב' לים פרסים" . . . ענף יצוא חדש עשוי לעניין בקרוב את שר האוצר: יצוא שירים ישראלים לארצות-הברית. דידי מנוס' תירגם לאנגלית את שירו קול-אורלוגין. מ' תוך טונויות בחוף מיוסבה, מתכוון לשלוח למפיצים מעבר לים. ואילו חיים חפר תירגם, בעזרת סופרו של לייף בישראל, את הסלע האדום. באנגלית נקרא השיר Rock of Blood (סלע הדמים) ואריק לביא מתכוון להפיצו בצורה זו, כשיתחיל לומר במעודו של לייא פולד . . . ועוד אודות דידי: הוא מסר קטע חדש של שיר אקטור אלי לתיאטרון סמבטיון, אך מנהלי התי' ארנון טירבו להכלילו בתכנית: "משרד ה' עבודה החליט לקרוא / את אבא חושי לבירור רחב / אולם החושי" יהפוך ערו / רק אם "נמיר" את חברבורותיו".

של אד סאליבן, וג'דליהו שיבה, המתופף והמנהל האדמיניסטרטיבי של הלהקה, שעסקו בקניות קדחתניות לקראת נסיעתם לארצות הברית . . . אחרי שהסתדרות ציוני אמרי' קה הודיעה כי אין ביכולתה לשאת בהור' צאות ההסעה של הלהקה, המונה 12 איש, הודיע אד סאליבן כי הוא לוקח את ה' להקה על חשבונו, שלא במסגרת שירת כוכבי ישראל, התחייב לערוך לה הופעות

פסוקי השנה

תגובותיהם של אישים שונים על מאורעות השנה, מלוקטות מתוך המדור השבועי הקבוע:

ת ש ר י

- הנרנבן האמריקאי פרדריק מאן, בטקס פתיחת היכל התרבות, שנקרא על שמו: "הבית הזה נבנה כדי שישמיעו בו מוסיקה ולא דיבורים."
- ח"כ אגודת ישראל שלמה לורנץ, אחרי שראש הממשלה דויד בן-גוריון נפצע ברגליו בעת שהוטל רימון לכנסת: "מזל של ביג'י הוא שהפעם לא עמד על הראש."
- הפרופסור ישעיהו ליבוביץ, בהרצאה על כלכלת ישראל: "בששח זה אין הבלד בין ישראל לאמריקה. האמריקאים חיים מכספם וגם אונחנו חיים מכספם."
- פרקליט מחוז תל-אביב יעקב בריאור, בנאום סיכום במשפטם של שני בני טובים, חברי התנועה המאוחדת, שנאשמו בגניבת ג'יפ: "אם הם רוצים להיות חלוצים - שיראו מעשה חלוציות וילכו לבית-הסוהר."
- היועץ המשפטי לממשלת ישראל חיים בהן, על פסק-הדין במשפט קסטנר: "אי-אפשר לבוא אלי בטרוניה שצפיתי את רצח קסטנר מראש. לא יוכלו לבוא אלי בטרוניות אם לא אצפה בעתיד התפתחויות כאלה. עדיין אני חושב שאזרחי ישראל אינם רוצחים."
- יושב-ראש ההסתדרות הציונית, הד"ר נחום גולדמן: "חגגו את העשור במלוא הפאר והשמחה, בעתיד הקרוב לא תהינה לכם הרבה הזדמנויות לשמות. העשור

א ד ר